

Afskrift af Knud Christensens håndskrevne beretning, *om starten på sommerhus eventyret*

Begyndelsen startede eftersommeren 1961, da gårdejer Peter Rasmussen havde fået området godkendt til sommerhus bebyggelse, af Glud-Hjarnø kommune, samt det lokale Fredningsnævn.

Foråret 1962 opførtes de 4 første huse, men vandforsyningen var på daværende ikke i orden, så man i fællesskab etablerede sig med en 300 m vandslange fra gården og ned igennem en roemark.

Maj måned 1962 besøgte Formanden for Vejle Amts Fredningsudvalg, Dommer Kalsbøl Madsen fra Vejle området, og meddelte vi fire om straks at stoppe byggeriet, da han ikke kunne og ville se sommerhuse, på denne side af Snaptun Havn.

Man kontaktede Sognerådet for, Glud-Hjarnø Kommune, og blev enige om, at anke sagen til Overfredningsnævnet, og hyrede Sagfører Bagge fra Horsens, til at føre sagen. Dommer Kalsbøl Madsen meddelte d. 18/3-1963 at nævnet bestemte at ophæve sit forbud af 23. maj 1962, mod den påtænkte udstykning.

Året 1964 da samtlige parceller og veje var i orden efter at en landmåler havde foretaget udstykningen efter de gældende love, opstod tanken om at etablere en lejeforening. For eventuelt senere køb af området.

Børge Andersen og Knud Christensen kontaktede ejerne Karoline og Peter Rasmussen, og efter en lang snak, hvor begge bedyrede, at de aldrig ville sælge, og at deres børn heller ikke vil skille sig af med jorden. Samtalen sluttede med at vi får forkøbsret på jorden.

20. oktober 1964 opsøgte Karoline Knud Christensen for en fortrolig samtale, og meddelte at de nu godt vil sælge jorden, og de havde fået et godt tilbud fra en entreprenør fra Århus, der havde budt 281.000 kr. for hele området, men da de havde givet os forkøbsret, måtte de afvente et svar fra os. Jeg kontaktede entreprenøren i Århus, som bekræftede at han var meget interesseret i at købe jorden.

Da det skulle gå hurtigt, kontaktede jeg en god personlig ven, der var ansat som Sagfører Fuldmægtig på et sagførerkontor i Horsens. Og forelagde sagen for denne, og om idéen med opbygningen af kolonien som et fællesskab på kollektiv basis.

Vedkommende synes idéen lød godt og spændende, og aftalte at vi mødtes dagen efter en lørdag for at handle.

Fra sommerhus kolonien samledes vi nogle stykker, der sammen med sagførerfuldmægtig Valdemar Sørensen mødtes med Peter og Karoline Rasmussen, på deres bopæl. De havde inviteret hele Sognerådet for Glud Sogn, da de mente, at de havde mere forstand på handel, end de selv.

Vi samledes ved et veldækket kaffebord og begyndte at handle. Valdemar Sørensen bød på vore vegne 265.000. Men Peter Rasmussen sagde det skulle koste 281.000. Karoline mente vi skulle have det til 265.000 kr. Hendes motivering var at Knud havde været en stor hjælp for dem, med fredningsnævnet og Landmåleren. Men der var intet at gøre, før Valdemar Sørensen foreslog, at vi

delte omkostningerne. Så sagde Peter Rasmussen Ja, og handelen blev afsluttet på god gammel maner ved håndslag, til overtagelse 1/5-1964 med kontant betaling.

Derefter afholdes der nogle møder med Valdemar Sørensen og Knud Christensen for oprettelse af et Interesseselskab og udarbejdelse af Love og Vedtægter for en kommende Forening, og undersøgte de økonomiske forhold. Problemet med at skaffe pengene løste sig selv, da alle tre Sparekasser i Horsens tilbød at låne os alle pengene, da opbygningen af en koloni på kollektiv basis, opfyldte Sparekassernes Formålsparagraf.

Da alt dette var i orden, indkaldte vi til et orienteringsmøde, hvor man redegjorde sagen, og kunne tilbyde alle lejere en parcel for en pris af 3.700 med en udbetaling på 200 kr., og resten afdrages 10 år.

Mødet afholdes d. 9/11-64 på Heimdal i Horsens. Af samtlige mødte, var der kun en som ikke ønskede at være med til at købe på kollektiv basis. Man måtte så bede vedkommende forlade, til en stiftende generalforsamling.

Generalforsamlingen valgte en bestyrelse, og bad Valdemar Sørensen fortsætte som juridisk rådgiver for foreningen, som fik navnet Sommerhuskolonien Strandlyst.

Da alt var kørt godt i gang ønskede man, at få regnskabet med Valdemar Sørensen afsluttet, men fik svaret, at vi ikke stod i gæld til ham. Tværtimod; da han mente, at det havde været meget spændende, at opbygge en koloni, på en ny og spændende måde, og han og hans kone gerne ville afslutte sagen, ved et traktement i deres hus på Søvangs Tværvej

Badebroen lå, hvor vi i dag har bådene liggende for svaj.

Resterne af den, blev fjernet omkring 1963-64.

Der har gennem årene, flere gange været stillet forslag om etablering af en ny badebro. Men det er hver gang faldet til jorden igen, pga. økonomi, vedligeholdelse og vinteropbevaring.